

[E. Friis.]

Naar der tales om, at man i det høje Landsting har vedtaget Lovforslaget efter Partilinier, kunde det maaske være en Rettesnor at vide, hvordan det gaar andre Steder; jeg nævner, at i Borgerrepræsentationen revnede samtlige Partier paa den lille „Hundelov“, vi lavede for os selv.

Jeg maa fremdeles anbefale det foreliggende Lovforslag, men skal altsaa af Hensyn til Ønsker, der har været fremført, ved Forhandlingernes Afslutning stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg.

Laurits Pedersen: Den højtærede Justitsminister siger, at naar det kun er saa ringe et Antal som 117 Landkommuner, der har indført de købstadmæssige Bestemmelser, er det ikke Udtryk for, at der ikke er større Interesse for at faa disse Bestemmelser indført, men det skyldes, at man viger tilbage for at have den Ulejlighed, som Administrationen af disse Bestemmelser medfører. Det er rigtigt, for den Hundepolge, som den højtærede Justitsminister gør gældende er til Stede overalt, er i disse Landkommuner kun til Stede i saa ringe Grad, at man ikke anser det for at være Ulejligheden værd at gennemføre disse Bestemmelser; det er derfor, man ikke gør det. Det er ganske interessant, at den højtærede Justitsminister maa tage en typisk Landborepræsentant som det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen til Indtægt for, at Kommunerne ikke skal være selvbestemmende med Hensyn til, om de vil indføre saadanne Bestemmelser eller ej. Det skal ikke dølgjes, at det er det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, der staar bag ved dette, for hidtil har man jo dog ment, at man gik de frie Kommuner Ærinde, naar man lod dem være selvbestemmende med Hensyn til, om de vilde indføre disse Registreringsbestemmelser og Afgiftsbestemmelser eller ej. Vi har ikke noget imod, at Købstadkommunerne faar den samme Frihed; men det er ganske givet, at Købstadkommunerne i al Almindelighed — maaske alle — vil have Interesse i at gennemføre disse Bestemmelser, for Hundehold i Købstaden og paa Landet er nu engang ikke af samme Karakter.

Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, naar han er saaledes indstillet over for Lovforslaget, kan godkende, at § 10, Stk. 4, har faaet en saadan Affattelse, at man tvinges til paa Landet at holde Hunde indelukket i 3 Maaneder fra 15. April til 15. Juli. Jeg forstaar jo nok, at det er Jægere, der har foranlediget, at denne Bestemmelse ind-

føres, fordi man mener, at Hunde, der ikke er bundet, ødelægger for meget Vildt. Jeg tror nu ikke, at Jagtforeningerne og Jægerne i Almindelighed gaar deres eget Ærinde, naar de ønsker denne Bestemmelse indført, for den Velvilje, som Folk ude paa Landet har haft over for Jagtforeningerne, som — det maa indrømmes — har gjort deres til at faa den gode Vildtbestand frem, kan let fortabes, hvis saadanne rigoristiske Bestemmelser indføres. Der er mange, der vil ræsonnere som saa: det er Jægernes Skyld, og saa maa vi selv reservere os med Hensyn til vor egen Jagt, man kan let unddrage Jagtforeningerne at have alle Marker inde under deres Omraade. Jeg tror ikke, det er rigtigt af Jægerne uden om andre Organisationer at søge at faa saadanne rigoristiske Bestemmelser indført.

Det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen siger, at Hundene maa holdes paa deres eget, for Hunden er et Husdyr, men jeg tror, at det ærede Medlem vil komme i Vanskeligheder, hvis man gør det samme Synspunkt gældende over for Katte. Katten er vel ogsaa et Husdyr, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil gaa ind for, at dette Husdyr skal holdes indespærret. Hvis man vilde anlægge de samme Jægerbetragtninger over for Kattene, som man gør over for Hundene, og hvis det kunde konstateres, hvor megen Skade Kattene gør paa Vildtet, tror jeg, det vilde vise sig, at Kattene har meget mere paa deres Samvittighed i denne Henseende end Hundene, fordi Katten nu engang af Natur er mere snedig og derfor bedre kan fange Vildtet i den Tid, hvor der er Yngel, og saaledes har lettere ved at ødelægge den.

Jeg tror ikke, det er i nogens Interesse at vedtage Bestemmelsen i § 10, Stk. 4, og som jeg sagde før, vil den være meget vanskelig at overholde; det vil være vanskeligt at holde Hunde bundet i et Tidsrum af 3 Maaneder. Det vil Befolkningen finde er ganske urimeligt, og som Følge deraf vil Bestemmelsen blive overtraadt, og det vil give Anledning til megen Irritation og Forfølgelse Naboer imellem, saa jeg vil meget fraraade, at den Bestemmelse bliver staaende.

Ulrich: Den højtærede Minister spurgte mig om forskellige Ting, bl. a. hvad jeg mente med, at den Tilværelse for Hundene, som Forslaget gik ud paa at skabe, stred mod Naturen. Det strider mod Naturen at berøve Hundene Friheden. (*Justitsministeren* [Steinke]: Det spurgte jeg ikke om). Det er muligt, at jeg gør Ministeren Uret;